

nen tabe sin Betydning som Forbindelsesvei mellem Kjøbenhavn og Sjælland. Den korteste og naturligeste Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Sjælland er den gamle og velbekjendte over Kallundborg til Marhuus; men skal denne Forbindelsesvei komme til sin Ret paany, saa er det nødvendigt, at Banen ikke kommer til at udmunde ved Ringsted, men derimod ved Roeskilde. Om altsaa denne Bane skal blive en Forbindelsesbane, der har Betydning for hele Landet, eller ikke, eller om den skal synke ned til blot at blive en Localbane, vil komme til at afhænge af, om den faaer sit Udmundingspunkt ved Roeskilde eller Ringsted. Seg maa altsaa tillade mig, at anbefale Roeskilde og varmt anbefale den i det hele Baneanlægs Interesse. — Der er nogle ganske smaa Bemærkninger, som jeg kunde ønske at knytte til Lovforslaget, idet jeg anseer det for rigtigt at gjøre opmærksom paa en enkelt eller et Par enkelte Uvsiagtligheder, som jeg troer ere indløbne ved Udfættelsen. Seg vil saaledes gjøre opmærksom paa, at der i § 2, andet Punktum, siges: „Forsaa vidt Andre end det sjællandske Jernbaneselskab osv.“ Dette Fleertal „Andre“ kan forståes saaledes, at man kunde tænke sig de Sectioner, hvori Banen kan deles, overgivne til forskjellige Entreprenører. Det har maaskee ikke været Meningen, men denne Mening er forenelig med de Ord, som staae der; men hvis det er Meningen, saa maa et Ord forandres baade i § 3 og i § 4, thi der tales kun om den, der erholder Concession, medens man saa igjen i § 6 kommer tilbage til det samme Udtryk og siger: „Forsaa vidt Concession meddeles til Andre“. Der er en Uoverensstemmelse i disse Udtryk, som jeg troer, det vilde være heldigt at forandre. — Endnu skal jeg kun bemærke, at det sidste Punktum i § 2, saavidt jeg skjønner, vil have sin rette Plads som et nyt og tredje Stykke i § 6, thi det, som der siges, hører aabenbart hjemme i den Forbindelse, som allerede er tilføjet i § 6. Særligt skal jeg naturligtvis med Varme anbefale Forslagets Fremme.

Sæffner: Fra det første Dieblif af, da der blev Spørgsmaal om her i Landet at

anlægge Jernbaner, har det staaet for mig som det uafviselig Rigtige, at man gjorde det til Gjenstand for nøiagtig Undersøgelse og Prøvelse, hvilke Banelinier der maatte ansees for at være absolut nødvendige for Landets Udvikling; det vil med andre Ord sige, at man fik fastslaaet et Stammbanenet for hele Landet. Som bekjendt er man ikke gaaet den Vej; man begyndte med at anlægge en Jernbane fra Roeskilde til Korsør, idet jeg nemlig egentlig ikke troer, at den første Jernbane, den fra Kjøbenhavn til Roeskilde, som tidligere var anlagt, kunde betragtes som Paabegyndelsen af Jernbanenettet her i Landet. Altsaa, den første Jernbane, man anlagde her i Landet, var den fra Roeskilde til Korsør, som satte Hovedstaden i Forbindelse med Korsør. Senere fik vi anlagt den saakaldte jydskke Dverbane, nemlig fra Eimfjorden til Marhuus Havn. Denne Banes Anlæg har altid staaet for mig som fæet med en udelukkende kjøbenhavnsk Interesse for Die. Seg veed nok, at man ogsaa har anført, at man derved vilde lette Udførselen af Sjællands Producter vesterpaa ad England til igjennem Agger-Canal; men det troer jeg var et Phantasibillede, som man i sin Tid ikke selv rigtig har troet paa. Noget senere kom Bestemmelsen om et Anlæg af Baner igjennem Sjælland og Fyen. Banelinien i Sjælland har jo, som bekjendt, været underkastet flere Forandringer ad Lovgivningsveien. Derefter kom Helsingørsbanen til som Supplement til den sjællandske Bane, men det er egentlig først ved de Jernbanelinier, som bleve vedtagne ifjor, at man fulgte de Principer, som jeg troer, man burde have haft for Die fra Først af, nemlig Fastsættelsen af et Stammbanenet i Landet. Ved Fastsættelsen af Forlængelsen af den jydskke Dverbane til Frederikshavn, ved Fastsættelsen af den jydskke Vestbane og Forbindelsesbanen mellem Esbjerg, Havn og Banderup fik man afsluttet et fuldstændigt Stammbanenet for Provindsen Nørrejylland. Seg skal indrømme, at vi ved samme Leilighed maatte tage den Jernbanelinie, som man vist skulde have nogen Banskælskhed ved at bringe ind under Begrebet Stammbane; jeg sigter naturligtvis til Banen Standerborg-Silleborg. Det forekom mig